

Zoë de Booij: 'Het werd weer een keer tijd'

VOORTHUIZEN – In haar tijd als stalamazone bij Stal Hexagon reed Zoë de Booij veel wedstrijden en bereikte ook haar ultieme droom: de Grand Prix. Twee jaar geleden begon ze voor zichzelf en dat betekende sportief een flinke aderlating. Maar inmiddels is de amazone weer helemaal terug. Met zowel Equiteacher Guus (v. Uccello) als Donnacelli T (v. Olivi) maakte ze kortgeleden een geslaagd debuut in de Prix St. Georges. Daarnaast heeft De Booij aan Farah Diba (v. Don Schufro) een troef om binnenkort terug te keren op het hoogste niveau.

door Ellen Liem

Met Guus reed Zoë de Booij eerder Z2, ZZ-Licht en een keer ZZ-Zwaar. “Door corona hebben we een tijd thuis gepuzzeld. Dat ging zo fijn dat ik dacht dat de Prix St. Georges ook wel kon. Guus heeft goed gelopen en voor mijn gevoel had ik hem eindelijk voor elkaar”, vertelt De Booij over het Lichte Tour-debuut met de springgefokte ruïn die eigendom is van haar vader. “Mijn vader kocht Guus destijds voor zijn vriendin Debby en zij reed er L mee. Op een gegeven moment kwamen we erachter dat Guus meer kwaliteit heeft en het hogere werk wel aan zou kunnen.”

Beloofte aan vader

En zo verhuisde de grote Guus anderhalf jaar geleden naar De Booij. “Debby is lang en zocht een groot paard, maar ik ben 1,60 m. en zit nu op een paard van 1,86 m. Hij was helemaal niet voor mij bedoeld en het was niet gepland, maar het pakt wel goed uit. Ik heb mijn vader beloofd dat Guus Grand Prix gaat lopen dus dat wordt nog even dooroefenen. Maar ik denk dat het eruit gaat komen”, zegt De Booij die in de training thuis het Zware Tour-werk al meepakt. “Toen hij anderhalf jaar geleden kwam was hij niet zo sterk en had tijd nodig om een stoer paard te worden. Ik ben begonnen met het piaffe-werk want dat vind ik dé manier om zo’n paard sterker en meer bij elkaar te krijgen. Hij doet nu al heel mooi piaffe en de eners beginnen te komen. Maar in de passage vindt hij het nog moeilijk om te veren. Guus doet heel graag zwart en wit, maar grijs, zoals de passage, vindt hij nog lastig.”

“Hij was helemaal niet voor mij bedoeld en het was niet gepland, maar het pakt wel goed uit”, vertelt Zoë de Booij over Guus. Deze Uccello-zoon is één van de paarden waarmee de amazone hoopt terug te keren op het hoogste niveau. FOTO SPORTPAARDENFOTO

Tijd investeren

Met Guus is de amazone van plan om dit jaar nog Lichte Tour te rijden. “En dan gaan we volgend jaar kijken wat hij in de Zware Tour kan.” Met Farah Diba komt die overstap al eerder in zicht. Deze merrie kocht ze een half jaar geleden van Joyce Heutink. “Farah doet qua maat nauwelijks onder voor Guus. Wat dat betreft heb ik wel een dingetje met grote paarden”, vervolgt ‘mini’-De Booij lachend over haar ‘maxi-paarden’. “Farah was een beetje slungelig en moest sterker worden. Dat begint nu te komen. Net voor corona hebben we een keer Prix St. Georges gestart om eens te kijken hoe het in de ring gaat. Zij staat als eerste in de rij om binnenkort de overstap naar de Intermédiaire A te maken.” Het derde paard dat De Booij nu in de Subtop heeft is Donnacelli T. Die rijdt ze sinds een aantal maanden voor familie Van den Top. “Donnacelli is in principe voor de verkoop, maar er is geen haast mee. In Guus en Farah wil ik echt tijd investeren. Zulke paarden maken je dag.”

Geen zin in school

De Booij reed tweeënhalve jaar voor Stal Hexagon en besloot, nu twee jaar geleden, voor zichzelf te beginnen. “Ik heb de havo gedaan en had daarna geen zin meer om naar school te gaan”, blikt De Booij terug. “Leunus zocht een stalruiter en daar ben ik vol voor gegaan. Ik verkocht mijn eigen paarden en heb bij Hexagon heel veel mogen doen en leren. Mijn droom was Grand Prix rijden en dankzij Hexagon heb ik dat gedaan. In die tijd heb ik mijn eigen sponsor aan kunnen houden en zij hebben me destijds gemotiveerd om de eerste stap naar zelfstandigheid te zetten. Het idee was ‘s winters in Florida en ‘s zomers in Nederland, ze hadden een heel spul op de Veluwe waar ik zo in mocht trekken. Het was groots bedacht, maar na een jaar bleek het helaas niet te zijn wat het leek.”

Zoeken en vogelen

Daarop verhuisde De Booij vorig jaar naar Voorthuizen en ging een samenwerking aan met Mirjam

Cramer, die onder andere de goed-gekeurde Gelderse hengst Casaron (v. Ginus) in eigendom heeft. “Mirjam en ik hebben onze krachten gebundeld. We zijn beiden ZZP’er en huren samen 21 boxen op een pensionstal. Mirjam doet de in- en verkoop en het management en ik het rijden en de sport. We zijn een jaar aan het zoeken en vogelen geweest

wat we samen kunnen bereiken, maar nu zijn we eruit. We willen fijne paarden in alle segmenten verkopen en dan weer nieuwe klaar hebben staan. Het begint nu echt vorm te krijgen en de kwaliteit van de paarden is omhoog gegaan. Het is echt een perfecte samenwerking.”

Sportief gat

Sportief gezien betekende de stap naar zelfstandigheid een flinke stap terug voor De Booij. “Ik reed heel veel wedstrijden en ben daarna wel in een gat gevallen. Ik zag alle ruiters met wie ik destijds bij de junioren en de young riders reed op concours gaan, maar ik moest opnieuw beginnen. Want financieel had ik niet de mogelijkheid om een Lichte Tour- of Grand Prix-paard te kopen. Dan duurt het even voordat je weer op gang bent. Destijds besefte ik niet dat het eigenlijk niet normaal is om met zoveel paarden op concours te kunnen. Dat besef kwam pas toen ik dat niet meer had. Het eerste jaar heb ik helemaal geen wedstrijden gereden en toen ik samen met Mirjam begon, had ik wat paarden voor de jonge paarden-competities en de basis. Ik vind het opleiden heel leuk om te doen, maar dit jaar wilde ik weer lekker knallen in de Subtop en in maart waren ze er klaar voor. Het werd ook wel weer een keer tijd”, zegt De Booij die toen vanwege de coronacrisis haar plannen moest bijstellen. “Ik leg best veel druk op mezelf en de tijd thuis doortrainen is goed geweest. Weer even op de basis richten en ze beter voor elkaar krijgen. Dat pakte heel positief uit.”

www.uyttert.nl